

BANDA

PROGRAMA

2

30 D'OCTUBRE

SALA 1 PAU CASALS

HOMENATGES

JORDI FARRAN I SALVADOR BROTONS

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

PROGRAMA DE MÀ

JOAN LAMOTE DE GRIGNON

(Barcelona 1872-1949)

MARXA CATALANA N. 1

(1914) - 4'

ROSA DEL FOLLÓ

Sardana - (1908) - 4'

SCHERZO SOBRE UN TEMA POPULAR CATALÀ

(1897-1915) - 8'

CAMILLE SAINT-SAËNS

(París 1835 - Alger 1921)

JOAN LAMOTE DE GRIGNON

DÉJANIRE

Selecció de la música escènica - (1898) - 13'

Selecció temes i instrumentació de Joan Lamote de Grignon

PAUSA 20'

MANUEL OLTRA I FERRER
(València 1922 – Barcelona 2015)
Instrumentacions de Jordi León

RAPSÒDIA PER A PIANO I INSTRUMENTS DE VENT, OP. 47

(1953) – 11'

Jordi Farran, piano

MONTMAGASTRE, PETIT QUADRE SIMFÒNIC, OP. 145

(1970) – 6'

L'ALIMARA, POEMA SIMFÒNIC, OP. 179

(1983) – 9'

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

JORDI FARRAN, PIANO

SALVADOR BROTONS, DIRECCIÓ

CLARINETS José Miguel Micó, solista / Natàlia Zanón, solista / Joana Altadill / Eduard Betes / Valeria Conti / Àngel Errea / Joan Estellés / Victòria González / Montserrat Margalef / Manuel Martínez / José Joaquín Sánchez / Joan Tormo / Laia Santamaria* / Clara Vilanova* / Javier Vilaplana, requint / Martí Guasteví, clarinet alt / José Vicente Montesinos, clarinet baix

SAXÒFONS Maurici Esteller, soprano / Dani Molina, alt solista / Marta Romero, alt / José Jaime Rivera, tenor / Ernest Orts*, tenor / Samuel Sánchez*, baríton / Joan Soler, baix

FLAUTES Manuel Reyes, solista / Carme Arrufat / Paula Martínez, flautí

OBOÈS Pilar Bosque, solista / David Perpiñán / Carla Suárez, corn anglès

FAGOTS Daniel Ortuño, solista / Xavier Cervera

FLABIOL Josep Llauredó*

TIBLE Armand Franco

TENORES Jordi Figaró* / Jordi Guixé*

TROMPES Oleguer Bertran, solista / Claudia Cobos, solista / German Izquierdo / Manuel Montesinos / Miguel Zapata

TROMPETES I FISCORNS Maurici Albàs / Santiago Gozábez / Jesús Pascual / José Joaquín Salvador / Susana Marco* / Joel Fornas*

TROMBONS Emilio Almenar / Francesc Ivars / Héctor Penades / Francisco Palacios, baix

BOMBARDINS Rubén Zuriaga, solista / David Pantín

TUBES Toni Chelvi, solista / Francisco Javier Molina

CONTRABAIXOS Enric Boixadós / Noemí Molinero

TIMBALES Ferran Carceller, solista

PERCUSSIÓ Mateu Caballé, solista / Ferran Armengol / Alejandro Llorens / Mario Garcia*

DIRECTOR TÈCNIC Joan Xicola

COORDINADORA EXECUTIVA Susanna Gamisel

ENCARREGAT DE LA BANDA Montserrat Margalef

ARXIVER Àlex Fernández

SERVEIS AUXILIARS Airun Serveis Culturals

* Col·laborador/a

COMENTARI

per **Anna Costal i Fornells**

El 28 i el 29 d'agost de 1898, les Arenes de Besiers van omplir-se de gom a gom. En aquella flamant plaça de braus s'hi va estrenar *Déjanire*, una tragèdia lírica amb música de Camille Saint-Saëns i un argument basat en personatges de la mitologia grega. Els efectius musicals van ser espectaculars: cor, solistes, orquestra, deu arpes, la banda Lyre Biterroise de Besiers i la Banda Municipal de Barcelona, que aleshores dirigia Celestí Sadurní. Poc després, Joan Lamote de Grignon va preparar expressament per a la Banda Municipal una suite de l'obra. Interpretar de nou aquella partitura és un bon homenatge a Lamote de Grignon en el 150è aniversari del seu naixement i, també, a Sadurní i als músics que van participar en aquella estrena mundial.

Diversos compositors catalans del tombant del segle XX van fer servir les cançons populars com a font d'inspiració per a tot tipus d'obres musicals. Un dels atlicients era transformar la senzillesa inicial d'aquestes melodies en partitures d'envergadura artística i, alhora, obtenir com a resultat emblemes sonors d'un marcat catalanisme. *La rosa del folló* i *Scherzo* en són dos exemples: la sardana inclou la cançó popular del mateix nom al cant dels llargs, i l'*Scherzo* és una glosa de *La filadora*, una coneguda tonada de gresca nadalenca. D'una manera una mica diferent, un xic més velada, Joan Lamote de Grignon va incloure la melodia d'*Els segadors* a la part central de *Marxa catalana* n. 1. L'obra està dedicada a Antoni Martínez i Domingo, alcalde de Barcelona des del maig de 1919 i que, tres anys després, va deixar el consistori per anar al Congrés com a diputat de la Lliga Regionalista.

Manuel Oltra no solia introduir pràcticament mai cançons populars a les seves obres. Una excepció és, precisament, *Rapsòdia per a piano i instruments de vent*, basada en els balls de bastons del Penedès. En la tardor de 2009, m'explicava la manera com va gestar l'obra: «Hi vaig treballar durant tot un any», però sense apuntar ni una nota al pentagrama i, finalment, «en una nit la vaig escriure tota, a raig!» Ho entenia com un petit miracle. Però les seves obres no eren fruit d'una inspiració sobtada; al contrari, es basaven en l'especulació musical a partir d'un domini extraordinari de les lleis de l'harmonia i del contrapunt. Per això, mai li calia revisar-les; un cop fetes ja eren definitives. La composició de *Montmagastre* va ser similar: «en dos dies la vaig tenir enllestida». De la seva música, Oltra era partidari de no escriure'n cap comentari, per justificar-ho s'aferrava a un aforisme de Joan Fuster: «Ens és lícit de parlar de música? La paraula, llevat de quan queda a mans del poeta, té uns límits notoris». Fem-li cas, escoltem la seva obra, el més gran homenatge que podem retre a Manuel Oltra en el centenari del seu naixement.

PRINCIPAL MITJÀ PATROCINADOR

EL PUNT AVUI⁺